

Den fastspända flickan

RECENSION Teater Fryshuset, Stockholm

Det är en fruktansvärd historia om den unga flickan Nora. Den bygger på en dokumentär av Daniel Velasco i Sveriges Radio 2013. Verklighetens Nora har gett sitt samtycke och den vetenskapen gör mig lugn när Rakel Wärmländer kommer ut på en helt avskalad scen och börjar sin monolog. Hon gör det fantastiskt. Nora är fantastisk. En våldsam pappa, eget missbruk, självska debeteende, självmordsförsök. Tvångsvård på behandlingshem som driver henne in i prostitution. Fastspänd och våldtagen av en av sexköparna (en av Sveriges högsta polischefer, som döms flera år senare). Senare fastspänd som en "vårdåtgärd" i psykiatrin.

Nora kämpar för att få terapi och en väg till ett liv som aldrig hann börja innan det gick fel. Efter varje föreställning följer ett samtal med en expertpanel som svarar på publikens frågor. Men kommer frågan: Vems ansvar? att kunna få ett tillfredsställande svar? Hur kan så många vuxna på så många olika ställen svika så?

Och vem tar frågorna från salongen in på socialkontoren, till socialnämnderna, till HVB-institutionerna, till de psykiatriska barn- och ungdomsavdelningarna? 2012 spändes 66 flickor under 18 år fast i bälte inom BUP:s tvångsvård – enligt ofullständig statistik. Alla har olika vägar dit. De fastspända flickorna finns.

Spelas på Kulturhuset Stadsteatern t o m 16 maj, på turné hösten 2015.

Text: Anna Fredriksson

Foto: Jens Choong